

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

11 august 2015

mun. Chișinău

Colegiul lărgit în următoarea componență:

președinte

Ursache Petru

judecători

Toma Nadejda

Nicolaev Ghenadie

Timofti Vladimir

Moraru Petru

judecînd, fără citarea părților la proces, recursurile ordinare, declarate de inculpatul Fediuș Igor Dumitru și de avocatul Catană Eugeniu în numele inculpatului, prin care se solicită casarea sentinței Judecătoriei Ungheni din 27 septembrie 2013 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 11 martie 2015, în cauza penală în privința lui

Fediuș Igor Dumitru, născut la 12.08.1976, originar din sat. Rădenii Vechi, r-nul Ungheni.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

1. *Prima instanță: 26.06.2012 – 27.09.2013;*
2. *Instanța de apel: 29.10.2013 – 11.03.2015;*
3. *Instanța de recurs: 15.06.2015 – 11.08.2015.*

A C O N S T A T A T:

1. Prin sentința Judecătoriei Ungheni din 27 septembrie 2013, Fediuș Igor Dumitru a fost achitat de sub învinuirea de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 179 alin.(2) Cod penal pe ambele episoade, pe motiv că nu s-a constatat existența faptei infracțiunii.

A fost încetat procesul penal de învinuirea lui Fediuș Igor Dumitru de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 189 alin.(3) lit. b) Cod penal, din motiv că fapta sa constituie o contravenție.

Fediuș Igor Dumitru a fost recunoscut vinovat de săvârșirea contravenției prevăzute de art. 335 Cod contravențional, cu încetarea procesului contravențional din motivul expirării termenului de prescripție pentru tragerea la răspundere contravențională.

Prin aceeași sentință, Fediuș Igor Dumitru a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza:

- art. 155 Cod penal la 2 (doi) ani închisoare;
- art. 287 alin.(1) Cod penal la 2 (doi) ani închisoare.

În temeiul art. 84 Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor aplicate, lui Fediuș Igor Dumitru i-a fost stabilită pedeapsa definitivă de 3 (trei) ani închisoare.

În baza art. 85 Cod penal, prin cumul parțial de sentințe, la pedeapsa aplicată a fost adăugată partea neexecutată a pedepsei stabilite prin sentința Judecătoriei Ungheni din 20.12.2011, și definitiv i-a fost stabilită lui Fediuș Igor Dumitru pedeapsa de 4 (patru) ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

2. Potrivit sentinței s-a reținut că, Fediuș Igor se învinuiește de către organul de urmărire penală în aceia, că la data de 25.04.2012, aproximativ pe la orele 16:00, a pătruns ilegal pe terenul privat, ce aparține cet. Țîcu Nina, din s. Rădenii Vechi, r-nul Ungheni și la cerințele acesteia de a părăsi terenul dat, el a aplicat violența fizică, lovind-o cu piciorul în regiunea abdomenului, după care i-a mai aplicat două lovituri cu pumnul în regiunea capului, fiindu-i incriminată săvârșirea infracțiunii prevăzută la art. 179 alin. (2) Cod penal.

La fel, este învinuit de către organul de urmărire penală în faptul, că la data de 12.09.2012, aproximativ pe la orele 18:00, a pătruns ilegal pe terenul privat, ce aparține cet. Țîcu Nina, din s. Rădenii Vechi, r-nul Ungheni și la cerințele acesteia de a părăsi terenul dat, el a aplicat violența fizică, a înfipt-o pe ultima cu coarnea unei furci în mîină și i-a aplicat lovituri cu coada furcii peste corp. La intervenția cet. Bulbaș Vasile și Maria nu a reacționat, dar continua să o lovească pe Țîcu Nina, după care a părăsit grădina, ce aparținea ultimei. Astfel, i-a fost incriminată săvârșirea infracțiunii prevăzută la art.179 alin.(2) Cod penal.

Tot el, Fediuș Igor, la data de 23.05.2012, aproximativ pe la orele 19:20, exercitînd un drept presupus în mod arbitrar, s-a deplasat cu un automobil la domiciliul cet. Chicu Florentin din s. Rădenii Vechi, r-nul Ungheni și chemîndu-l pe ultimul în drum l-a amenințat cu omorul, demonstrîndu-i concomitent un pistol cu gaze de model „POWERLINE 008 DUAL AMMO”, și a cerut de la el să-i confecționeze și să-i transmită gratis scoluri pentru podele sau bani în sumă de 500 lei, invocînd faptul, că îi este dator cu o sumă de bani de mai mulți ani.

Tot el, la data de 03.05.2012 în perioada cuprinsă între orele 09:30 - 12:00, în timp ce funcționarii Primăriei s. Rădenii Vechi, r-nul Ungheni, în conformitate cu Dispoziția nr.28 din data de 02.05.2012, efectuau măsurări pentru stabilirea hotarului între terenurile cet. Țîcu Nina și Fediuș Igor, în privința membrilor comisiei și a altor persoane prezente, Fediuș Igor, din intenții huliganice, a manifestat un comportament agresiv, i-a amenințat cu aplicarea violenței fizice pe cei prezenți, i-a înjurat, le-a adresat expresii

indecente, în mod verbal le-a înjosit onoarea și demnitatea, a manifestat o vădită lipsă de respect față de regulile sociale și morale de conviețuire, încălcându-le în mod grosolan și demonstrativ, fiind o încălcare a ordinii publice de lungă durată, o încălcare insistentă și demonstrativă a regulilor morale.

La data de 07.05.2012 aproximativ la ora 10:30, Fediuș Igor, aflându-se în incinta Primăriei s. Rădenii Vechi, r-nul Ungheni, în timp ce funcționarii Primăriei își exercitau atribuțiile de serviciu, din intenții huliganice, ignorând prezența altor persoane, care erau în audiență în primărie și alte circumstanțe cu caracter public, s-a adresat cu cuvinte necenzurate în adresa funcționarilor primăriei, în același timp strigând la acestea, înjosindu-le onoarea și demnitatea, solicita în mod insistent ca aceștia să părăsească locul de muncă, astfel fiind suspendată temporar activitatea normală a Primăriei s. Rădenii Vechi, r-nul Ungheni.

Tot el, la data de 12.09.2012, având în mână o furcă a amenințat-o pe Țicu Nina cu omorul, totodată, aplicând forța fizică în privința dînzei, cu aplicarea loviturilor cu furca peste tot corpul și înfingînd furca în mîna stîngă a părții vătămate, i-a provocat vătămări corporale ușoare.

3. Sentința a fost atacată cu apeluri de către procuror, de inculpatul Fediuș I. și de avocatul Grițco A. în numele inculpatului.

3.1. În motivarea apelului procurorul a invocat următoarele argumente:

– instanța de fond ilegal l-a achitat pe inculpatul Fediuș I. de sub învinuirea în săvîrșirea infracțiunii prevăzute de art. 179 alin.(2) Cod penal, deoarece în mod eronat a neglijat o prevedere din norma procesual penală în beneficiul unei norme aplicabile noțiunii civile;

– instanța de fond incorect a încetat procesul penal de învinuirea lui Fediuș I. de săvîrșirea infracțiunii prevăzute de art. 189 alin.(3) lit. b) Cod penal, fiind recunoscut vinovat de săvîrșirea contravenției prevăzute de art. 335 Cod contravențional, deoarece eronat a interpretat prevederile legislației în vigoare în ce privește definiția de samavolnicie;

– a considerat neîntemeiată interpretarea instanței privind prezența unor relații de peste 12 ani în urmă, dintre prestatorul de servicii Chicu F. și consumator (părinții inculpatului), a căror reprezentant fără procură este Fediuș I., care nu poate sta la baza încetării procesului penal, deoarece această versiune de apărare a inculpatului este doar cu scopul de a se sustrage de la răspunderea penală prin prisma normelor Legii privind protecția consumatorului și nicidecum nu poate forma obiectul contravenției prevăzute de art. 335 Cod Contravențional.

A solicitat, casarea sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărîri, potrivit modului stabilit, pentru prima instanță, prin care inculpatul Fediuș Igor să fie recunoscut vinovat și condamnat în baza:

- art. 155 Cod penal la 2 ani închisoare;
- art. 179 alin.(2) Cod penal la 2 ani închisoare;
- art. 189 alin.(3) lit. b) Cod penal la 7 ani închisoare cu amendă în mărime de 1500 unități convenționale;
- art. 287 alin.(1) Cod penal la 3 ani închisoare.

În temeiul art. 84 Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor aplicate, să-i fie stabilită lui Fediuș Igor pedeapsa definitivă de 7 ani și 6 luni închisoare cu amendă în mărime de 1500 unități convenționale.

În temeiul art. 85 Cod penal, prin cumul parțial de sentințe, să-i fie stabilită lui Fediuș Igor pedeapsa definitivă de 8 ani închisoare cu amendă în mărime de 1500 unități convenționale, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

3.2. În motivarea apelului inculpatul Fediuș I. a invocat următoarele argumente:

- nu se consideră vinovat de săvârșirea infracțiunilor imputate lui, deoarece nu a comis aceste fapte, iar toate capetele de acuzare nu au careva suport juridic, menționând că sunt fabricate la comandă, și astfel, el a devenit victima unor interese politice de răzbunare a reprezentanților puterii de stat și a persoanelor aflate în relații de prietenie cu acestea;

- de către organele de drept i-au fost încălcate drepturile sale prevăzute de art.6 pct. 1 CEDO, art.4, 7, 8, 16, 20, 21, 23, 25, 26, 32, 34, 53 din Constituția RM și drepturile prevăzute de Cod de procedură penală al RM;

- declarațiile martorilor audiați pe caz nu corespund adevărului, deoarece sunt persoane cointeresate de a da mărturii împotriva lui, fiindcă se află în relații ostile;

- nu a fost informat despre învinuirea imputată, astfel, încălcându-i dreptul la apărare.

A solicitat, casarea sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri de achitare pe toate capetele de învinuire, pe motiv că nu a comis faptele incriminate lui și nu s-a constatat existența faptei infracțiunii.

3.3. În motivarea apelului avocatul Grițco A. în numele inculpatului a invocat următoarele argumente:

- nu este de acord parțial cu hotărârea atacată în ce privește săvârșirea de către Fediuș I. a infracțiunilor prevăzute de art. 155 și art. 287 alin.(1) (ambele episoade) Cod penal;

- instanța de judecată nu a verificat complet, sub toate aspectele și în mod obiectiv circumstanțele cauzei și a dat probelor administrate o apreciere juridică greșită din punct de vedere al coroborării lor, ajungând incorect la concluzia de vinovăție a inculpatului Fediuș I., deoarece pe tot parcursul

cercetării judecătorești nu s-a constatat existența faptei infracțiunii prevăzute de art. 155 Cod penal;

- instanța de fond nu a dat o apreciere justă probelor și pe episodul de huliganism (art. 287 alin.(1) Cod penal), deoarece nu a elucidat toate circumstanțele care de fapt au avut loc la acel moment;

- a considerat că declarațiile martorilor din partea acuzării urmau să fie apreciate în favoarea inculpatului, deoarece acestea poartă în sine contradicții esențiale și sunt bazate pe presupuneri;

- instanța de fond nu s-a expus asupra faptului, că dosarele penale intentate în privința lui Fediuș I. sunt o răfuială politică;

- instanța de fond a dat o apreciere unilaterală probelor, punînd la baza sentinței depozițiile părții vătămate și selectiv depozițiile martorilor, fără a aprecia toate probele prezentate de apărare, inclusiv și declarațiile inculpatului Fediuș I.

A solicitat, casarea parțială a sentinței în partea ce ține de condamnarea lui Fediuș I. pe art. 155 și art. 287 alin.(1) Cod penal (pe ambele episoade) și pronunțarea unei noi hotărîri, prin care inculpatul să fie achitat de sub învinuirea de săvîrșirea infracțiunilor prevăzute de art. 155 și 287 alin.(1) Cod penal.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 11 martie 2015 au fost respinse, ca nefondate apelurile declarate de procuror, de inculpatul Fediuș Igor și de avocatul Grițco Andrei în numele inculpatului, cu menținerea hotărîrii atacate.

5. În motivarea soluției adoptate, instanța de apel, respectînd prevederile art. 414 alin.(1) și alin.(2), art. 415 alin.(2¹) Cod de procedură penală, a reținut că instanța de fond corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept, analizînd obiectiv cumulul de probe prin prisma art.101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenții, veridicității și coroborării lor, corect concluzionînd asupra vinovăției inculpatului Fediuș Igor de săvîrșirea infracțiunilor prevăzute de art. 155 Cod penal – *„amenințarea cu omor în condiții în care există pericolul realizării acestei amenințări”* și art. 287 alin.(1) Cod penal – *„huliganismul, adică acțiunile intenționate care încalcă grosolan ordinea publică, însoțite de aplicarea violenței”*.

Potrivit deciziei instanței de apel vinovăția inculpatului este dovedită prin declarațiile părților vătămate Bulbaș S. (date în ședința de judecată în instanța de fond și verificate în instanța de apel), Țîcu N. și Chicu F. (date și în ședința de judecată în instanța de apel), martorilor Bulbaș M., Căruntu N., Bujor P., Căruntu D., Bîrcă L., Nanu V., Novac S. (verificate în instanța de apel), precum și prin probele materiale administrate în cadrul urmăririi penale,

examine în cadrul cercetării judecătorești și verificate în ședința instanței de apel, cum ar fi:

- procesul - verbal de sesizare despre săvârșirea sau pregătirea pentru săvârșirea infracțiunii din 18.09.2012, prin care Țîcu N. solicită organelor de drept să fie luate măsuri conform legislației cu cet. Fediuș I., care la data de 12.09.2012 aproximativ la orele 18:00 a pătruns, fără consimțământ, în grădina acesteia, înfingînd-o cu coarnele unei furci (f. d. 4 vol. I);

- raportul de examinare medico-legală nr.166 din 13.09.2012, potrivit căruia la cet. Țîcu N. au fost depistate echimoze și plăgi înțepate, care au putut fi pricinuite în timpul indicat și în circumstanțele indicate și se referă la categoria leziunilor corporale ușoare; plăgile au putut fi pricinuite prin acțiunea unui corp tăietor-înțepător, posibil cu furca (f.d. 8, vol. I);

- raportul de expertiză medico-legală nr.158 D din 18.09.2012, potrivit căruia la cet. Țîcu N. au fost depistate echimoze și plăgi înțepate care au putut fi pricinuite în timpul indicat și în circumstanțele indicate și se referă la categoria leziunilor corporale ușoare; plăgile au putut fi pricinuite prin acțiunea unui corp tăietor-înțepător, posibil prin lovire cu furca (f.d. 13, vol. I);

- procesul - verbal de cercetare la fața locului și tabelul foto din 14.09.2012, în urma cercetării s-a constatat că careva gard care ar delimita gospodăria cet. Fediuș I. de cea a cet. Țîcu N. lipsește, hotarele sunt delimitate prin pari de lemn, care sunt situați la distanțe diferite, precum și faptul, că locul unde s-a petrecut conflictul este bine văzut din gospodăria cet. Bulbaș M. (f.d. 16-18, vol. I);

- procesul - verbal de verificare a declarațiilor la locul infracțiunii și tabelul foto din 19.09.2012, prin care Țîcu N. a arătat hotarul dintre gospodăria cet. Fediuș I. și a lotului ei de pământ, locul unde a fost lovită de către Fediuș I., urmele lăsate în urma conflictului (f.d. 25-27, vol. I);

- procesul - verbal de ridicare și examinare a obiectelor din 25.09.2012, conform căruia de la Fediuș I. s-a ridicat un harag cu lungimea de 1,53 cm de culoare sură (f.d. 42 vol. I);

- raportul de expertiză medico-legală nr.245 din 25.09.2012, conform căruia la cet. Țîcu N. au fost depistate plăgi înțepate din regiunea brațului stîng care au putut fi pricinuite de acțiunea unui obiect înțepător, posibil cu coarnele furcii; echimozele au putut fi produse prin loviri cu sau de corpuri dure contondente; după culoarea echimozelor și morfologia vindecării plăgilor, leziunile prezente nu au putut fi pricinuite pînă la 12.09.2012. Prin cădere și lovire de haragi așa leziuni nu au putut fi produse. Echimozele de pe corp au putut fi pricinuite prin lovituri cu haragul prezentat (f.d. 53, vol. I);

- procesul - verbal de percheziție din 27.09.2012, prin care s-a constatat că cet. Fediuș I. a predat o furcă cu trei coarne, lungimea coarnelor

de 19-12 cm, care sunt ruginite, coada furcii fiind de 1,50 cm neregulată (f.d. 59-60, vol. I);

– procesul - verbal de recunoaștere a obiectului și tabelul foto din 27.09.2012, prin care Țîcu N. a recunoscut furca cu nr.3, ca fiind aceea cu care a fost înfiptă, culoarea cozii fiind galben deschisă (f.d. 66-67, vol. I);

– referința nr. 86 din 27.09.2012, eliberată de către primarul s. Rădenii Vechi, Bulbaș S., prin care Fediuș I. se caracterizează ca o persoană cu un comportament neadecvat în societate, o persoană agresivă, deseori intră în conflict cu cetățenii din sat, în urma cărora au parvenit plîngerii în adresa lui (f.d. 69, vol. I);

– caracteristica din 13.07.2012, eliberată de șeful laboratorului Ecobiota și Radioecologie a Institutului de Ecologie și Geografie, locul de muncă a lui Fediuș I., prin care acesta este caracterizat ca o persoană care se consideră corect numai pe sine, manifestă iresponsabilitate față de obligațiile de serviciu și este incorect în relații cu colegii și administrația institutului (f.d. 77, vol. I).

Suplimentar la probele enunțate, instanța de apel a ținut să menționeze și înregistrările video și audio efectuate de Fediuș Igor la 03.05.2012 și 07.05.2012, care au fost vizionate la insistența inculpatului în ședința instanței de apel, deși nu pot fi admise ca probe, fiind efectuate cu derogare de la normele procedurale și cu întreruperi intenționate în momentele comiterii de către inculpat a acțiunilor infracționale, acestea la fel demonstrează comportamentul obraznic și arogant al inculpatului în perioada săvârșirii faptelor prejudiciabile comise de acesta.

De asemenea instanța de apel a considerat că instanța de fond corect a ajuns la concluzia privind: 1) achitarea inculpatului Fediuș I. de sub învinuirea formulată pe art. 179 alin. (2) Cod penal, pe motiv că nu s-a constatat existența faptei infracțiunii; 2) de încetare a procesului penal de învinuire a lui Fediuș I. de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 189 alin.(3) lit. b) Cod penal pe motiv, că fapta sa constituie o contravenție, recunoscându-l vinovat în baza art. 335 Cod Contravențional, cu încetarea procesului contravențional, din motivul expirării termenului de prescripție pentru tragerea la răspundere contravențională.

În motivarea concluziilor sale și referitor la argumentele apelanților indicate în susținerea solicitărilor lor, instanța de apel le-a considerat neîntemeiate și a menționat :

– probele prezentate de partea acuzării, cercetate atât în instanța de fond, cât și cea de apel demonstrează în exclusivitate, că partea vătămată Țîcu N. prelucrează o porțiune de pământ arabil în vecinătate cu domiciliul inculpatului Fediuș I., noțiunea respectivului teren nu poate fi interpretat extensiv ca domiciliu, în sensul prevăzut de art. 179 Cod penal, deoarece ea

nu-și desfășoară viața sa privată pe terenul respectiv și nu-și are locuința statornică sau principală acolo.

– instanța de apel a reținut că nici partea vătămată Țicu N. și nici inculpatul Fediuș I., atît în instanța de fond, cît și în cea de apel nu au demonstrat prin probe, că dețin dreptul de proprietate, pe care îl pretind că îl au asupra terenului pe care a avut loc conflictul;

– potrivit întregului ansamblu probatoriu prezentat în instanța de fond și în instanța de apel, referitor la presupusa violare de domiciliu incriminată lui Fediuș I. confirmă că, între inculpat și presupusa parte vătămată Țicu N. a apărut un litigiu referitor la bornele de hotar, care la adresarea acestora, urma a fi soluționată de comisia primăriei, care a ieșit la fața locului;

– prima instanță just a concluzionat, că din circumstanțele cauzei și probele administrate pe dosar rezultă, că nu a fost constatată existența faptei infracțiunii prevăzute de art. 179 alin.(2) Cod penal (pe ambele episoade) în săvîrșirea căreia este învinuit inculpatul Fediuș I.;

– instanța a reținut în calitate de probă: dispoziția nr.28 din 02.05.2012, prin care s-a instituit comisia de stabilire a hotarelor terenului între Țicu N. și Fediuș I. (f.d.73, vol. III); procesul-verbal de cercetare la fața locului și foto tabelul din 26.04.2012, prin care s-a constatat, că la fața locului nu au fost depistate urme sau obiecte rămase în urma conflictului din 25.04.2012 dintre Fediuș I. și Țicu N. (f.d.100-103, vol. III); adeverința nr.523 din 14.05.2012, prin care se confirmă că Țicu N. prelucrează și achită impozitul funciar din anul 1996 pe lotul de pămînt cu suprafața de 0,16 ha ce aparține mamei sale Fediuș E., care este în vecinătate cu lotul ce aparține cet. Fediuș D. - tatăl lui Fediuș I., care prelucrează în prezent lotul respectiv (f. d. 111 vol. III); procesul-verbal de verificare a declarațiilor la locul infracțiunii și tabelul foto din 16.05.2012, prin care Țicu N. a indicat locul unde se afla cînd a fost lovită de Fediuș I., locul unde era agățată ața de către Fediuș I., parul de delimitare a hotarelor instalat de Fediuș I. (f.d. 118-120 vol. III);

– în baza probelor acumulate în cadrul urmăririi penale, examinate și apreciate de către prima instanță și suplimentar apreciate de către instanța de apel printr-o verificare multilaterală de fapt și de drept a circumstanțelor cauzei și a sentinței adoptate pe caz, instanța de apel a concluzionat, că prima instanță în baza art. 391 alin.(2) Cod de procedură penală, legal și întemeiat a dispus pe caz încetarea procesului penal în privința lui Fediuș I. învinuit de săvîrșirea infracțiunii prevăzute de art. 189 alin.(3) lit. b) Cod penal, pe motiv că fapta sa constituie o contravenție prevăzută de art. 335 Cod contravențional exprimată prin - *samavolnicie, adică exercitarea în mod*

arbitrar a unui drept efectiv sau presupus prin încălcarea ordinii stabilite de legislație, fără a se cauza vreo daună considerabilă persoanei;

– prima instanță justificat a ajuns la concluzia, că probele aduse de partea acuzării în susținerea învinuirii lui Fediuș I. de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 189 alin. (3) lit. b) Cod penal, poartă un caracter de presupuneri și nu pot fi puse la baza unei sentințe de condamnare, reținând faptul că unul din elementele constitutive ale infracțiunii de șantaj este scopul de profit, care nu a fost regăsit în acțiunile inculpatului, fiindcă acesta prin acțiunile sale își realiza un drept presupus arbitrar, dar nu solicita transmiterea bunurilor care aparțineau cet. Chicu F., fapt confirmat și prin declarațiile părții vătămate Chicu F. și martorului Chicu N.;

– instanța de fond corect a stabilit în acțiunile inculpatului lipsa scopului de profit caracteristic infracțiunii prevăzute de art.189 alin.(3) lit. b) Cod penal;

– afirmațiile inculpatului Fediuș I. expuse în instanța de apel privind negarea totală a vinovăției, au fost apreciate ca o metodă de apărare pentru a evita răspunderea penală.

Verificând legalitatea stabilirii pedepsei, instanța de apel a concluzionat că instanța de fond a ținut cont de prevederile art. 61, 75 Cod penal, de gravitatea infracțiunilor săvârșite, care potrivit art. 16 alin.(2) și alin.(3) Cod penal, fac parte din categoria infracțiunilor ușoare (la momentul săvârșirii infracțiunii prevăzute de art. 155 Cod penal, pînă la modificările din 21.06.2013), și respectiv, mai puțin grave, urmările prejudiciabile, motivul săvârșirii infracțiunilor, persoana inculpatului, care anterior a fost judecat pentru comiterea unei infracțiuni similare, stabilindu-i o pedeapsă echitabilă sub formă de închisoare cu aplicarea prevederilor art. 84 și art. 85 Cod penal.

6. Decizia instanței de apel este atacată cu recursuri ordinare de către inculpat și de avocatul Catană E. în numele inculpatului.

6.1. În motivarea recursului inculpatul invocă următoarele temeuri de drept:

– instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărîrea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărîrii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței (art.427 alin.(1) pct. 6) Cod de procedură penală);

– nu au fost întrunite elementele infracțiunii (art.427 alin.(1) pct.8) Cod de procedură penală);

– faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită (art. 427 alin.(1) pct.12) Cod de procedură penală).

În susținerea motivelor invocate recurentul indică următoarele argumente:

– nu recunoaște vina în săvârșirea infracțiunilor imputate lui, deoarece nu le-a comis, iar hotărârile de condamnare adoptate în privința lui sunt ilegale și nefondate;

– instanța de fond și instanța de apel au purces intenționat la examinarea unor dosare fabricate la comandă împotriva lui, fiind o răzbunare politică, tergiversând intenționat procedura de examinare în instanța de fond de la 25.06.2012 pînă la 27.09.2013, în instanța de apel de la 29.10.2013 pînă la 08.04.2015;

– în conținutul deciziei instanței de apel nu este indicat timpul care se include în termenul pedepsei stabilite inculpatului, ceea ce contravine prevederilor art. 417 alin.(2) Cod de procedură penală;

– instanța de apel nu a respectat prevederile art. 100, 101, 251 Cod de procedură penală, a denaturat probele prezentate de apelant, a încălcat prevederile legale care reglementează desfășurarea procesului penal, fapt ce atrage nulitatea actului procedural numai în cazul în care s-a comis o încălcare a normelor procesuale penale ce nu pot fi înlăturată decît prin anularea aceluia act;

– declarațiile contradictorii și mincinoase ale participanților la proces, urmează a fi interpretate în favoarea lui;

– interpretarea eronată de către instanța de apel a normei procesual penale și materiale;

– atît sentința instanței de fond cît și decizia instanței de apel sunt afectate de un viciu fundamental în cadrul procedurii precedente, care potrivit art. 6 alin. 44) Cod de procedură penală, constituie încălcare esențială a drepturilor și libertăților garantate de Convenția pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, de alte tratate internaționale, de Constituția Republicii Moldova și de alte legi naționale;

– încheierile emise pe parcursul examinării cauzei de către instanța de apel le consideră ilegale și le contestă cu fondul cauzei, prin care se confirmă faptul încălcării dreptului său la un proces echitabil.

Solicită casarea deciziei, pronunțarea unei noi hotărâri, prin care să fie dispusă achitarea inculpatului Fediuș I. condamnat în baza art. 155 și 287 alin.(1) Cod penal.

6.2. În motivarea recursului avocatul Catană E. în numele inculpatului invocă următoarele temeuri de drept:

– instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărîrea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărîrii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței (art.427 alin.(1) pct.6) Cod de procedură penală);

– nu au fost întrunite elementele infracțiunii (art.427 alin.(1) pct.8) Cod de procedură penală);

– persoana condamnată a fost judecată anterior în mod definitiv pentru aceeași faptă sau există o cauză de înlăturare a răspunderii penale, sau aplicarea pedepsei a fost înlăturată de o nouă lege sau anulată de un act de amnistie, a intervenit decesul inculpatului ori a intervenit împăcarea părților în cazul prevăzut de lege (art.427 alin.(1) pct.11) Cod de procedură penală).

În susținerea motivelor invocate recurentul a indicat următoarele argumente:

– declarațiile contradictorii ale părților vătămate și martorilor, nu pot fi puse la baza unei sentințe de condamnare;

– toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate urmează a fi interpretate în favoarea inculpatului, potrivit prevederilor art. 8 Cod de procedură penală;

– instanța de apel eronat s-a expus privitor la înregistrările audio și video efectuate de Fediuș I. în procesul efectuării măsurărilor terenurilor dintre acesta și Țîcu N. din 03.05.2012 și a conflictului din 07.05.2012 ce a avut loc la Primăria s.Rădenii Vechi, concluzionând că nu pot fi considerate ca probe în cauza dată, deoarece au fost efectuate cu derogare de la normele procesuale;

– menționează că înregistrările audio și video, efectuate de Fediuș I., au fost recunoscute ca corp delict și anexate la materialele cauzei penale;

– instanța de apel urma să aplice prevederile art. 60 Cod penal, în cazul în care a considerat că Fediuș I. a săvârșit infracțiunea prevăzută de art. 155 Cod penal, deoarece sentința instanței de fond a intrat în vigoare la data adoptării deciziei instanței de apel;

– contrar prevederilor art. 389 Cod de procedură penală, în dispozitivul hotărîrilor adoptate nu se indică începerea calculării termenului executării pedepsei.

Solicită, casarea sentinței instanței de fond și deciziei instanței de apel, pronunțarea unei noi hotărîri, prin care să fie dispusă achitarea inculpatului Fediuș I. de sub învinuirea în săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art. 155 și 287 alin.(1) Cod penal din lipsa în acțiunile acestuia a componentelor de infracțiune imputate.

7. În conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, partea vătămată Țîcu N. a depus referință, prin care și-a expus opinia sa asupra recursurilor declarate de inculpat și de apărătorul acestuia, solicitînd respingerea lor, cu menținerea hotărîrii atacate.

8. Judecînd recursurile în raport cu materialele cauzei, Colegiul lărgit concluzionează că, acestea urmează a fi admise din următoarele considerente.

Potrivit art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărîrile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel doar în cazurile stipulate în acest articol.

Potrivit dispoziției art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală instanța de recurs, judecînd recursul, admite recursul, casează parțial hotărîrea atacată, rejudecă cauza și pronunță o nouă hotărîre, dacă nu se agravează situația condamnatului.

Recurenții invocă în recursurile sale temeiurile prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6) - *instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărîrea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărîrii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței, pct. 8) - nu au fost întrunite elementele infracțiunii, pct. 11) - persoana condamnată a fost judecată anterior în mod definitiv pentru aceeași faptă sau există o cauză de înlăturare a răspunderii penale, sau aplicarea pedepsei a fost înlăturată de o nouă lege sau anulată de un act de amnistie, a intervenit decesul inculpatului ori a intervenit împăcarea părților în cazul prevăzut de lege și pct. 12) Cod de procedură penală - *faptei săvîrșite i s-a dat o încadrare juridică greșită.**

8.1. Referitor la temeiurile indicate de către recurenți, prevăzute de art.427 alin.(1) pct. 8) și 12) Cod de procedură penală, Colegiul lărgit se va expune doar în privința temeiului prevăzut de pct. 8) al normei citate, deoarece din conținutul recursurilor reiese că se solicită achitarea inculpatului Fediuș I., pe motiv că nu sunt întrunite elementele infracțiunilor prevăzute de art. 155 și 287 alin.(1) Cod penal, iar indicînd pct.12) inculpatul recurent nu a expus careva motive în acest sens.

Instanța de recurs menționează că, temeiul prevăzut de pct. 8) alin.(1) art. 427 Cod de procedură penală, include cazurile cînd nu a fost stabilită fapta care corespunde elementelor constitutive ale infracțiunii, nici mijloacele de probă prin intermediul cărora s-au constatat elementele constitutive, ori cînd nu au fost stabilite faptele care invocă circumstanțele atenuante și agravante ale infracțiunii.

În conformitate cu prevederile art. 113 alin. (1) Cod penal, se consideră calificare a infracțiunii determinarea și constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvîrșite și semnele componenței infracțiunii prevăzute de norma penală.

Colegiul penal reține că, acest temei include cazurile, cînd nu a fost stabilită fapta, care corespunde elementelor constitutive ale infracțiunii, nici

mijloacele de probă, prin intermediul cărora s-au constatat elementele constitutive, ori când nu au fost stabilite faptele, care invocă circumstanțele atenuante și agravante ale infracțiunii.

În conformitate cu materialele cauzei inculpatul Fediuș I. a fost pus sub învinuire, recunoscut vinovat și condamnat de instanța de fond în baza art. 155 Cod penal - *„amenințarea cu omor în condiții în care există pericolul realizării acestei amenințări”* și art. 287 alin.(1) Cod penal - *„huliganismul, adică acțiunile intenționate care încalcă grosolan ordinea publică, însoțite de aplicarea violenței”*.

Colegiul lărgit consideră că instanța de apel legal și întemeiat a menținut hotărîrea primei instanțe, constatînd că instanța de fond corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept, analizînd obiectiv cumulul de probe prin prisma art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, veridicității și coroborării lor, corect concluzionînd asupra vinovăției inculpatului Fediuș I. de săvîrșirea infracțiunilor prevăzute de art. 155 și 287 alin.(1) Cod penal, motivîndu-și soluția în acest sens (pct.5 din prezenta decizie).

Instanța de recurs menționează că temeiurile invocate de către recurenți, precum și argumentele acestora au constituit obiect de examinare la judecarea cauzei în instanța de fond și cea de apel, și asupra acestora instanțele judecătorești s-au expus argumentat în hotărîrile pronunțate.

Totodată Colegiul subliniază, că instanța de recurs la etapa judecării recursurilor nu analizează conținutul mijloacelor de probă, nu dă o nouă apreciere materialului probator și nu stabilește o altă situație de fapt, decît cea constatată de instanțele ierarhic inferioare, acestea fiind atribuțiile exclusive ale instanțelor de fond și de apel.

Instanța de recurs reiterează, că cumulul de probe administrate de către organul de urmărire penală, cercetate în cadrul dezbaterilor judiciare în instanța de fond, și verificate în instanța de apel, confirmă cu certitudine că în acțiunile inculpatului sunt întrunite elementele infracțiunii prevăzute de art. 155 și 287 alin.(1) Cod penal.

Astfel, analizînd decizia atacată, Colegiul constată că temeiurile invocate de către recurenți, prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, nu și-au găsit confirmare la examinarea recursurilor declarate, dat fiind faptul că, instanța de apel la examinarea cauzei a respectat prevederile art. 414 alin. (1), (5), 417 alin.(8) Cod de procedură penală, și în hotărîrea adoptată s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apelurile declarate de către inculpatul Fediuș I. și de avocatul Grițco A. în numele inculpatului, aceasta cuprinzînd motivele pe care se întemeiază soluția pronunțată.

În această ordine de idei, instanța de recurs menționează că, potrivit normelor art. 414 alin.(1) Cod de procedură penală instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărîrii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală, și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel.

Prevederile art. 414 alin. (5) Cod de procedură penală stabilesc că instanța de apel se pronunță asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Potrivit prevederilor art. 417 alin. (8) Cod de procedură penală decizia instanței de apel trebuie să conțină temeiurile de fapt și de drept care au dus, după caz, la respingerea sau admiterea apelului, precum și motivele adoptării soluției date.

8.2. Cu referire la argumentul invocat de către avocatul recurent, precum că instanța de apel urma să aplice prevederile art. 60 Cod penal, în cazul în care a considerat că Fediuș I. a săvârșit infracțiunea prevăzută de art. 155 Cod penal, Colegiul penal constată că acesta este întemeiat, și în acest sens se menționează că potrivit art. 60 alin.(1) lit. b) Cod penal, *persoana se liberează de răspundere penală, dacă din ziua săvârșirii infracțiunii mai puțin grave a expirat 5 ani.*

Astfel, reieșind din sancțiunea infracțiunii prevăzute de art. 155 Cod penal (pînă la modificările introduse prin Legea nr. 119 din 23.05.2013), și anume, „ *se pedepsește cu amendă în mărime de la 200 la 400 unități convenționale sau cu muncă neremunerată în folosul comunității de la 180 la 240 de ore, sau cu închisoare pînă la 2 ani*” și ținînd cont de prevederile art. 16 alin.(3) Cod penal, această infracțiune se califică ca infracțiune ușoară, pentru care legea penală prevede pedeapsa maximă cu închisoare pe un termen de pînă la 2 ani inclusiv.

Alin.(2) al normei citate, specifică faptul că prescripția curge din ziua săvârșirii infracțiunii și pînă la data rămîinerii definitive a hotărîrii instanței de judecată.

Din materialele cauzei, Colegiul penal constată că la adoptarea deciziei de către instanța de apel – 11 martie 2015, deja expirase mai mult de doi ani de la ziua săvârșirii infracțiunii - 12.09.2012, adică 2 ani 5 luni și 27 zile.

Reieșind din cele expuse supra, Colegiul penal conchide că procesul penal de învinuirea lui Fediuș Igor Dumitru în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.155 Cod penal, urmează a fi încetat, în legătură cu expirarea termenului de prescripție, prevăzut de art. 60 Cod penal.

8.3. Referitor la temeiul invocat de către inculpatul Fediuș I., în ce privește tergiversarea intenționată a procedurii de examinare a cauzei penale în instanța de fond de la 25.06.2012 pînă la 27.09.2013 și în instanța de apel de la 29.10.2013 pînă la 08.04.2015, Colegiul penal îl consideră nefondat, deoarece, analizînd materialele cauzei, se constată că pe parcursul

examinării cauzei în instanța de fond de nenumărate ori inculpatul a înaintat cereri de recuzare, atât judecătorului Stratan M., cât și procurorului Brigo N., care au fost examinate în modul stabilit de legislația procesual penală și respinse ca neîntemeiate (f.d. 79, 116-117, 145-146, 157-158, 196-197, 217-218, vol. II).

Instanța de recurs reține și faptul, că aceste cereri de recuzare au fost apreciate de către instanța de fond ca abuzive, avînd scopul tergiversării examinării cauzei, deoarece conțineau aceleași temeuri.

Colegiul penal de asemenea menționează că pentru neprezentarea în ședința de judecată a instanței de fond din 15.10.2012, inculpatului Fediuș I. i-a fost înlocuită măsura preventivă din declarația de a nu părăsi localitatea în arest preventiv pe un termen de 30 zile, prin încheierea din 15.10.2012, fiind indicat că „...la moment se eschivează de a se prezenta în fața instanței de judecată, locul aflării nu este cunoscut” și eliberat mandat de arestare din aceeași zi (f.d. 266-267, 268, vol. III).

Ulterior, la data de 17.07.2013, ședința de judecată a fost amînată pentru data de 18.09.2013, din motivul neprezentării inculpatului la ședința de judecată în baza cererii ultimului (f.d.48, vol. IV), iar la 18.09.2013 a fost emisă încheierea de aducere silită a acestuia pentru data de 26.09.2013, deoarece fiind legal citat, nu s-a prezentat la ședința de judecată, nu a comunicat motivele neprezentării (f.d. 56-57, vol. IV).

La data de 29.05.2013 a înaintat cerere de amînare a ședinței preconizate pentru 29.05.2015 ora 14:15, pe motiv de imposibilitate a participării sale, și totodată și a insuficienței de timp de a se prezenta la judecată, deoarece se afla în or. Chișinău, fiind programat la medic specialist (f.d. 222, vol. II). Această cerere a fost respinsă ca neîntemeiată și continuată examinarea cauzei, însă ulterior a fost reluată cercetarea judecătorească pentru audierea inculpatului, care insista de a fi audiat, și cu admiterea acestuia în ședința de judecată, deoarece anterior de nenumărate ori a fost înlăturat din ședințele de judecată, în legătură cu comportamentul agresiv, încălcarea disciplinei și neconformării indicațiilor președintelui de ședință (f.d. 107, 248-249, vol. II).

La fel, examinarea cauzei penale a fost amînată și din cauza avocaților acestuia, precum neprezentarea acestora pe motiv de imposibilitate și imposibilitatea de a se prezenta la ședințele de judecată propuse de instanță (f.d. 219,220, 254, vol. III).

Totodată, Colegiul penal menționează, că avocatul inculpatului Stratan A. a înaintat demers de a fi numită expertiza psihiatrică în privința inculpatului Fediuș I., care nu se află la evidența medicului psihiatru (f.d. 221, vol. II), aceasta fiind respinsă ca fiind declarativă și bazată pe presupuneri neîntemeiate (f.d.236-237, vol. II).

În ce privește tergiversarea examinării cauzei în instanța de apel, Colegiul lărgit reține că prin încheierea din 24 decembrie 2014 a fost respinsă, ca neîntemeiată, cererea înaintată de avocatul inculpatului, Catană E., privind accelerarea procedurii de judecare a cauzei penale de învinuirea lui Fediuș I., motivându-și soluția sa (f.d. 67-68, vol. V).

8.3. Referitor la contestarea încheierilor adoptate de instanța de apel, prin care, în opinia inculpatului se confirmă faptul încălcării dreptului la un proces echitabil, Colegiul lărgit menționează că prin aceste încheieri au fost respinse demersurile inculpatului și avocaților acestuia privind înlocuirea măsurii preventive – arestul preventiv, cu una mai blândă, precum și eliberarea de sub arest preventiv (f.d.190;210;230, vol. IV; 7-8, 54-5583-84, vol. V), motivându-și soluția prin faptul că inculpatul Fediuș I. se deține în stare de arest în temeiul sentinței de condamnare și nu este posibilă înlocuirea acestei măsuri.

În aceste sens, instanța de recurs relevă că, potrivit art. 389 alin. (4) pct. 1) Cod de procedură penală, sentința de condamnare se adoptă cu stabilirea pedepsei care urmează a fi executată, și nici de cum aplicarea măsurii preventive.

8.4. În ce privește alegațiile apărătorului recurent privitor la înregistrările audio și video, efectuate de Fediuș I., Colegiul penal menționează faptul că acestea nu au fost recunoscute ca corp delict, ci doar anexate la materialele cauzei, așa cum s-a solicitat de către inculpat în ședința de judecată din 05.07.2013 (f.d. 45, vol. IV).

Mai mult ca atât, în sentință instanța de fond a indicat că „.... *acestea conțin doar câteva minute din unele episoade, și prin urmare nu pot fi puse la baza sentinței, deoarece acestea nu redau situația în întregime care a avut loc, precum și nu sînt clare ale cui sunt vocile care se aud*” (f.d. 95, vol. IV).

Astfel că, instanța de apel corect s-a expus privitor la înregistrările video și audio efectuate de Fediuș I. la 03.05.2012 și 07.05.2012, că nu pot fi considerate ca probe (f.d. 133, vol. V).

8.5. Reieșind din cele expuse supra, Colegiul lărgit constată nu s-au comis careva încălcări ale normelor procesual penale, care ar atrage nulitatea actelor procedurale, în sensul prevederilor art. 251 Cod de procedură penală, care stipulează că încălcarea prevederilor legale care reglementează desfășurarea procesului penal atrage nulitatea actului procedural numai în cazul în care s-a comis o încălcare a normelor procesuale penale ce nu poate fi înlăturată decît prin anularea aceluiași act.

Alin. (2) al aceluiași articol stipulează că încălcarea prevederilor legale referitoare la competența după materie sau după calitatea persoanei, la sesizarea instanței, la compunerea acesteia și la publicitatea ședinței de judecată, la participarea părților în cazurile obligatorii, la prezența

interpretului, traducătorului, dacă sînt obligatorii potrivit legii, atrage nulitatea actului procedural.

Conform alin. (4) art. 251 Cod de procedură penală încălcarea oricărei alte prevederi legale decît cele prevăzute în alin.(2) atrage nulitatea actului dacă a fost invocată în cursul efectuării acțiunii – cînd partea este prezentă, sau la terminarea urmăririi penale – cînd partea ia cunoștință de materialele dosarului, sau în instanța de judecată – cînd partea a fost absentă la efectuarea acțiunii procesuale, precum și în cazul în care proba este prezentată nemijlocit în instanță.

Din materialele cauzei, Colegiul penal concluzionează că nu au fost depuse careva cereri sau demersuri din partea inculpatului și apărătorului acestuia, referitor la comiterea unor încălcări ale normelor procesuale pe parcursul efectuării urmăririi penale, iar cele invocate pe parcursul dezbaterilor judiciare au fost examinate în corespundere cu legislația procesual penală.

8.6. În ce privește faptul că în conținutul deciziei instanței de apel nu este indicat timpul care se include în termenul pedepsei stabilite inculpatului, Colegiul lărgit consideră că această chestiune urmează a fi soluționată potrivit prevederilor art. 469 – 470 Cod de procedură penală, iar aceasta nu poate servi ca temei pentru casarea deciziei atacate.

8.7. Astfel, din cele expuse mai sus și reieșind din faptul că, instanța de recurs menține soluția primei instanțe privind condamnarea inculpatului Fediuș Igor în baza art. 287 alin.(1) Cod penal, iar în privința infracțiunii prevăzute de art.155 Cod penal, se dispune încetarea procesului penal, în legătură cu expirarea termenului de prescripție, prevăzut de art. 60 Cod penal, Colegiul lărgit va stabili pedeapsa definitivă în corespundere cu prevederile art. 85 Cod penal, ținînd cont de pedeapsa stabilită prin sentința Judecătorei Ungheni din 20.12.2011.

Din considerentele expuse, Colegiul lărgit conchide că, temeiul invocat de apărător, prevăzute la art. 427 alin. (1) pct.11) Cod de procedură penală, și-a găsit confirmare la judecarea recursurilor, prin urmare, recursurile urmează a fi admise cu casarea parțială a sentinței instanței de fond și a deciziei instanței de apel, cu rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărîri în ce privește latura penală, precum și în partea stabilirii pedepsei lui Fediuș Igor.

9. În conformitate cu art. 434, art.435 alin.(1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, Colegiul lărgit,

DECIDE:

Se admit recursurile ordinare, declarate de inculpatul Fediuș Igor Dumitru și de avocatul Catană Eugeniu în numele inculpatului.

Se casează parțial sentința Judecătoriei Ungheni din 27 septembrie 2013 și decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 11 martie 2015, se rejudecă cauza și se pronunță o nouă hotărîre, după cum urmează:

Se încetează procesul penal de învinuirea lui **Fediuș Igor Dumitru** în săvîrșirea infracțiunii prevăzute de art. 155 Cod penal, în legătură cu expirarea termenului de prescripție, prevăzut de art. 60 Cod penal.

Fediuș Igor Dumitru se consideră condamnat în baza art.287 alin.(1) Cod penal la 2 (doi) ani închisoare.

În baza art.85 Cod penal, prin cumul parțial de sentințe, la pedeapsa aplicată se adăugă partea neexecutată a pedepsei stabilite prin sentința Judecătoriei Ungheni din 20.12.2011, și se stabilește pedeapsa definitivă lui Fediuș Igor Dumitru de 3 (trei) ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

În rest celelalte dispoziții ale hotărîrilor atacate se mențin.

Decizia este irevocabilă.

Pronunțată integral la **26 august 2015**.

Președinte:	Ursache Petru
Judecător	Toma Nadejda
Judecător	Nicolaev Ghenadie
Judecător	Timofti Vladimir
Judecător	Moraru Petru